

день
як сливка
з сонцем розмальованим
на спині

в пізній калюжі
розжарена щока
сонця
і губи позаростали
зеленим
віттям

голубам
під сніжні крила
поприв'язано конвалії вітру
і руки
як
свіжі шлюбні постелі

а час блакитно якомсь застиг забутий
як попсута іграшка
з порваною пружиною
в долонях здригається море
і тане подих години швидше
від цигаркового сміху

день
як сливка
з сонцем розмальованим
на спині

Леж, 29/5/1968 (стор. 117)

Збірка « [Навіщо про це згадую](#) » Видавництво «Зоря», Лювен, (Бельгія), 1969.